

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

The Role of Ramkhamhaeng University in Social Instruction on Preparation towards the ASEAN Community

วันชัย ปานจันทร์¹



บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน และศึกษาข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 47,168 คน กลุ่มละ 400 คน รวม 2 กลุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน (Yamane, 1960) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *t*-test และ one-way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า (1) มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก (2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้แนะสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พบว่า ช่วงอายุ อาชีพ และสถานที่ศึกษา มีบทบาทในการชี้แนะสังคม โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ มีบทบาทในการชี้แนะสังคม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน บทบาทมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

This research aims were to study the role of Ramkhamhaeng University in social instruction on the preparation towards ASEAN Community and comparing the role of Ramkhamhaeng University in social instruction on the preparation towards ASEAN Community, and to study the suggestion in following the role of Ramkhamhaeng University in social instruction on preparation towards ASEAN Community. The population and sample used in this research were 47,168 graduate students who are studying in the Master Degree at Ramkhamhaeng University, both in the Central Region and Provincial Region, each group for 400 persons, in

¹ อาจารย์ประจำ คณะพัฒนาศาสตร์มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

the total of 2 groups, altogether there were 800 samples (Yamane, 1960). Statistics used in analyzing data were frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA. The results were as follows: (1) Overall and all aspect, the role of Ramkhamhaeng University in social instruction on preparation towards ASEAN Community were found at a high level, (2) In the comparison of graduate students' opinions about the role of Ramkhamhaeng University in social instruction on preparation towards ASEAN Community, the opinions of graduate students who differed in ages, careers, and region were found different at the statistically significant level of 0.05; the opinions of graduate students who differed in genders were found differently at the statistically significant level of 0.05.

Keywords : preparation towards ASEAN community, role of Ramkhamhaeng University

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีความรู้และคุณธรรม เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมให้เจริญรุดหน้าไปได้อย่างมีคุณภาพ ตามภารกิจหรือบทบาทของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้เป็นผู้ที่พร้อมรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่อย่างมีคุณภาพ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่น พร้อมทั้งมีบทบาทในการแก้ปัญหาของสังคม ประเทศ ภูมิภาคและโลก ตลอดจนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ปัญญา และจริยธรรมของบุคคลและสังคมเพื่อนำไปสู่สันติสุข เสรีภาพ การยอมรับนับถือ สิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย และเพื่อให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอรรถศาสตร์ ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีหน้าที่และบทบาทครอบคลุมภารกิจทั้ง 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) การวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ 2) จัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรม 3) รับผิดชอบดูแลแก้ปัญหา ร่วมมือและส่งเสริมให้ความเข้มแข็งของชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 4) ชำรงรักษา สืบสาน วัฒนธรรม 5) สนับสนุนการเรียนรู้ชั้นสูง และการศึกษาตลอดชีวิต และ 6) การให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันจัดการศึกษาทุกระดับชั้น (พรชูลี, 2543) เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน

ได้ระบุไว้ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การส่งเสริมทุนอาเซียนและเครือข่ายการศึกษา การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และการพัฒนาเยาวชนอาเซียน มีความชัดเจนในเป้าหมายของการให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงในปี พ.ศ.2558 การแลกเปลี่ยนการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาในกลุ่มอาเซียนเป็นเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี การส่งเสริมความร่วมมือ และการดำเนินงานเครือข่ายรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาที่จะรองรับซึ่งกันและกัน ในขณะที่ปัจจุบันบทบาทของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษามีภารกิจที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของความเป็นสถาบันการศึกษาซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังนี้ 1) ด้านการผลิตบัณฑิต 2) ด้านการวิจัย 3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายต่อไป ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องมีการวางแผนในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน

ระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษาในปี พ.ศ.2558 ซึ่งจะส่งผลให้บัณฑิตในอนาคตมีคุณภาพระดับสากล และนานาชาติให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้นรวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน ทั้งนี้ สกอ. ได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา และเอื้อประโยชน์สำคัญกับผู้สอนให้มีคุณภาพ ความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะ ด้านศาสตร์การสอน ความเชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาวิชาชีพ รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการต่อยอดองค์ความรู้ ตลอดจนมีสมรรถนะด้านการบริการให้ความรู้หรือประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อประโยชน์แก่สังคมและชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับประเทศไทย (เป็รื่อง, 2555) ทั้งนี้เพราะประเทศที่มีการเจริญเติบโตหรือที่เรียกว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ที่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมแล้วจะเป็นกำลังที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในที่สุด

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันอุดมศึกษาภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จึงต้องปฏิบัติตามนโยบายและแผน

ยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานต้นสังกัดได้กำหนดไว้ซึ่งมีด้วยกัน 3 ยุทธศาสตร์หลัก คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียนและยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน ซึ่งยุทธศาสตร์หลักทั้ง 3 ยุทธศาสตร์เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับพลเมืองของประเทศเพื่อรองรับการแข่งขันในทุกมิติกับประเทศสมาชิก ถ้าหากไม่มีการเตรียมความพร้อมโอกาสและภาวะการณ์แข่งขันประเทศก็ไม่สามารถจะแข่งขันในเวทีสากลได้ ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นถึงความสำคัญและที่มาของปัญหา ซึ่งสะท้อนถึงการตื่นตัวในทางสังคมที่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ตั้งความหวังในการผลิตทรัพยากรมนุษย์และการผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรที่จะได้จากกำลังและขีดความสามารถเมื่อต้องมีการแข่งขันกันที่คุณภาพของสินค้าและบริการอันเกิดจากบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญการเฉพาะทาง ดังนั้นโอกาสและหรือผลกระทบที่เกิดจากการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนที่ทำให้เกิดการแข่งขันที่เสรียิ่งขึ้น การแข่งขันและทางเลือกย่อมมีสูงขึ้นด้วยเช่นกัน อำนาจการซื้อหรือการให้บริการอยู่ที่ผู้ซื้อ ซึ่งแน่นอนว่าต้องเลือกซื้อของที่ดีที่สุด ในขณะที่เดียวกันในส่วนของบุคคลนั้นอำนาจการจ้างงานอยู่ที่ผู้ประกอบการที่จะเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์กร จึงเป็นความท้าทายของสถาบันอุดมศึกษาของแต่ละประเทศที่จะตั้งเป้าหมายในการพัฒนาขีดความสามารถให้กับบุคลากรของประเทศได้มากน้อยเพียงไรที่จะรองรับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปโดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นไปอย่างเสรี เป็นต้นสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นคำตอบที่สำคัญที่สุดในการเพิ่มศักยภาพให้กับพลเมืองของประเทศ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยได้มีการตั้งคำถามถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาว่าได้เตรียมบทบาทไว้พร้อมหรือยังที่จะชี้นำสังคมต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความรู้

ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นพลเมืองของอาเซียนที่จะต้องขับเคลื่อนประชาคมไปด้วยกันเพื่อให้เกิดความมั่นคงในอนาคตร่วมกัน

ดังนั้นการเปิดเสรีอาเซียนไม่เพียงก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในมิติทางเศรษฐกิจการค้าเท่านั้น แต่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตามมาด้วยการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงไม่ควรจำกัดเพียงเรื่องการค้าเพียงอย่างเดียว ต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมการและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมเช่นกันซึ่งมีผลกระทบต่อคนโดยตรง ดังนั้นเพื่อเป็นการลดผลกระทบในขั้นต้นนั้น มีหน่วยงานที่ได้ศึกษาวิจัยและมีข้อเสนอแนะด้านนโยบายทางสังคมในด้านการพัฒนาคนนั้นประกอบด้วย (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยหรือทีดีอาร์ไอ, 2556) 1) ควรเร่งความร่วมมือตามกรอบ ASCC (ASEAN Social and Culture Community) 2) สร้าง ASCC scorecard เพื่อเร่งการพัฒนาด้านสังคมในประเทศอาเซียนภายใต้ ASCC และ 3) ควรพัฒนาคนอย่างเร่งด่วนและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา เพราะการศึกษาจะทำให้ประชาชนเข้าใจภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของมนุษย์ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงมีบทบาทที่สำคัญในฐานะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีภารกิจหลักด้านหนึ่งคือการถ่ายทอดความรู้และชี้นำในทางวิชาการให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศได้เกิดการรับรู้และมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศโดยภาพรวม

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนใน 4 ด้านด้วยกันคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นอกเหนือจากบทบาทตามพันธกิจที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการใน 4 ด้านตามปกติคือ 1) การจัดการเรียนการสอน

2) การวิจัย 3) การให้บริการทางวิชาการ และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ในส่วนของบทบาทในการชี้นำสังคมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นมุ่งให้เห็นชัดถึงบริบทของความเป็นอาเซียนที่ 10 ประเทศตกลงร่วมกันโดยยึดหลักทางแนวทางของ 3 เสาหลักคือ 1) เสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคง 2) เสาหลักด้านเศรษฐกิจ และ 3) เสาหลักด้านสังคมและวัฒนธรรม และผู้วิจัยได้เพิ่มเติมในส่วนบทบาทของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องให้การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นบทบาทข้อที่ 4 ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้ล้วนแล้วแต่เป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านบวกและด้านลบกับประเทศไทยทั้งสิ้น ทั้งนี้หากมีการศึกษาและมีการสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชนในสังคมเพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ย่อมทำให้มีการกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถให้กับพลเมืองเพื่อเตรียมรองรับการแข่งขันโดยเฉพาะมิติทางสังคม คือด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญและมั่นคงต่อไป วัตถุประสงค์ของการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทการชี้นำสังคม หมายถึง บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมเพื่อให้การศึกษานั้นเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเพื่อรองรับและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 4 ส่วนหลักดังต่อไปนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน หมายถึง บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมสู่การ

เตรียมความพร้อมในด้านเศรษฐกิจและการลงทุนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในด้านข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้กับประชาชนและผู้ประกอบการได้ทราบทิศทางการลงทุนและการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ มีการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุนให้กับนักลงทุนและผู้สนใจทั่วไปได้เข้าร่วม รวมถึงมีการจัดหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุน เป็นต้น

2. ด้านการเมืองและความมั่นคง หมายถึง บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในด้านการเมืองและความมั่นคงให้กับประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและหลักการปกครองในสภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตที่มีการส่งเสริมในด้านประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมในการแสดงออกตามสิทธิตามขอบเขตหน้าที่ของความเป็นพลเมืองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเสมอภาคกันในการเมือง

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในด้านสังคมและวัฒนธรรมให้กับประชาชนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมประเพณีที่ควรแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่กับสังคมไทย รวมถึงเข้าใจในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมเพื่อให้เกิดการยอมรับต่อกัน มีการเคารพและแลกเปลี่ยนความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม

4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้กับประชาชนอันเป็นพลเมืองซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดที่ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน โดยการอบรมและให้ความรู้ด้านทักษะที่จำเป็นแก่บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงอาชีพและการแข่งขันได้ รวมถึงสร้างการยอมรับของสังคมในระดับกว้างถึงความสามารถในการปฏิบัติงาน

ได้หลากหลายและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นคง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้วิธีเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งที่ศึกษาใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่จะได้รับผลกระทบจากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน โดยในการดำเนินการวิจัยนั้นมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งที่ศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 47,168 คน (ฐานข้อมูลบุคคลด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคการศึกษา 2/2555) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากประชากรแยกตามสถานที่เรียนคือส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มละ 400 คน รวม 2 กลุ่มจะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน จากการเปิดตารางสำเร็จรูปในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1960) และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบโควตาอย่างไม่เป็นสัดส่วนจากส่วนกลาง 400 คน และส่วนภูมิภาค 400 คน โดยแยกเป็น 1) ภาคเหนือ 100 คน 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 100 คน 3) ภาคกลาง 100 คน และ 4) ภาคใต้ 100 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบอังกฤโดยไม่ได้เฉพาะเจาะจง นักศึกษากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาศึกษาในช่วงเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

2. เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมต่อการเข้า

ร่วมประชาคมอาเซียน 3) คำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการศึกษาจริง ทั้ง 2 ประเภทได้แก่

2.1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรง (validity) ผู้วิจัยได้เลือกตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index--IOC) ของแบบสอบถามกับเนื้อหาที่จะทำการศึกษา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนความสอดคล้อง มีวิธีคำนวณด้วยการให้ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาในแบบสอบถาม (Mehrens and Lehmann, 1991) ดังต่อไปนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่ตรงตามเนื้อหา

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยง (reliability) หลังจากที่มีการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเที่ยง (reliability) ซึ่งก็คือความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดเดียวกันกับกลุ่มเดียวกัน ในเวลาที่ต่างกัน (Guilford, 1978) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient- α) ของ Cronbach กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน ซึ่งผลจากการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นจากเครื่องมือทั้งฉบับได้ระดับค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.96 ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือฉบับนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการแจกแบบสอบถามในระยะเวลาที่

เหมาะสม และตรวจนับจำนวนเพื่อให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามขนาดของการวิจัยคือ 80% ขึ้นไป และดำเนินการติดตามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบหรือเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการติดตามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้แยกเป็นส่วนกลาง 400 คน ส่วนภูมิภาค 400 คน รวมเป็น 800 คน โดยสามารถติดตามได้จำนวน 797 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.62 %

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติซึ่งประกอบด้วยสถิติดังนี้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test, F -test นอกจากนี้ในการพิจารณาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความหมาย ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตามคะแนนเฉลี่ย ประเมินค่าโดยกำหนดช่วงคะแนน (class internal) เป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีบทบาทในการขึ้นนำมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีบทบาทในการขึ้นนำมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีบทบาทในการขึ้นนำปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีบทบาทในการขึ้นนำน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีบทบาทในการขึ้นนำน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยสถิติดังต่อไปนี้คือ 1) ความถี่ อันเป็นค่าจำนวนนับของข้อมูล 2) ค่าความถี่ร้อยละ เป็นค่าที่คำนวณได้จากจำนวนของข้อมูลทั้งหมด 3) ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นค่าที่คำนวณได้จากการหาผลรวมของค่าข้อมูลทุกชุดที่เก็บรวบรวมมาได้ 4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นค่าวัดความกระจายของข้อมูล โดยการหาจากข้อมูลทุกค่าที่มีการกระจายรอบ ๆ ค่าเฉลี่ย 5) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 กรณีเป็นการเปรียบเทียบตัวแปร 2 กลุ่ม ใช้ *t-test* ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 กรณีเป็นการเปรียบเทียบตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าพบความแตกต่างเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากกระบวนการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคม	\bar{x}	S.D.	ระดับบทบาทในการชี้นำ
1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	3.52	0.59	มาก
2. ด้านการเมืองและความมั่นคง	3.59	0.61	มาก
3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.51	0.62	มาก
4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3.64	0.62	มาก
รวม	3.57	0.55	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน และด้านสังคมและวัฒนธรรม

การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนสรุปผลตามประเด็นหลักได้ 3 ส่วนสำคัญและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ

1. ผลการศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน 2) ด้านการเมืองและความมั่นคง 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 4) ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำเสนอได้ดังตาราง 1 ดังนี้

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

2.1 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคม	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	3.56	0.60	3.49	0.57	1.744
2. ด้านการเมืองและความมั่นคง	3.61	0.62	3.57	0.60	.915
3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.55	0.65	3.48	0.60	1.567
4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3.70	0.62	3.59	0.62	2.343*
รวม	3.61	0.56	3.54	0.54	1.874

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกัน เห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม โดยภาพรวมและรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้านการเมืองและความมั่นคง และด้านสังคมและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการศึกษาและการพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน จำแนกตามช่วงอายุ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมตามความคิดเห็นของนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามช่วงอายุ

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคม	SS	df	MS	F
ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน				
ระหว่างกลุ่ม	13.838	3	4.613	14.136*
ภายในกลุ่ม	258.764	793	.326	
รวม	272.602	796		
ด้านการเมืองและความมั่นคง				
ระหว่างกลุ่ม	11.257	3	3.752	10.530*
ภายในกลุ่ม	282.594	793	.356	
รวม	293.851	796		
ด้านสังคมและวัฒนธรรม				
ระหว่างกลุ่ม	20.664	3	6.888	18.915*
ภายในกลุ่ม	288.786	793	.364	
รวม	309.450	796		
ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์				
ระหว่างกลุ่ม	22.973	3	7.658	21.119*
ภายในกลุ่ม	287.532	793	.363	
รวม	310.505	796		
รวม				
ระหว่างกลุ่ม	17.009	3	5.670	20.081*
ภายในกลุ่ม	223.899	793	.282	
รวม	240.909	796		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีช่วงอายุต่างกัน เห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมตามความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพ

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคม	SS	df	MS	F
ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน				
ระหว่างกลุ่ม	.628	2	.314	.917
ภายในกลุ่ม	271.974	794	.343	
รวม	272.602	796		
ด้านการเมืองและความมั่นคง				
ระหว่างกลุ่ม	10.716	2	5.358	15.025*
ภายในกลุ่ม	283.135	794	.357	
รวม	293.851	796		
ด้านสังคมและวัฒนธรรม				
ระหว่างกลุ่ม	11.678	2	5.839	15.570*
ภายในกลุ่ม	297.772	794	.375	
รวม	309.450	796		
ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์				
ระหว่างกลุ่ม	21.963	2	10.982	30.219*
ภายในกลุ่ม	288.541	794	.363	
รวม	310.505	796		
รวม				
ระหว่างกลุ่ม	9.662	2	4.831	16.588*
ภายในกลุ่ม	231.246	794	.291	
รวม	240.909	796		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกัน เห็นว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม โดยภาพรวมและรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

มีบทบาทในการชี้นำสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานที่ศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการชี้นำสังคมตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามสถานที่ศึกษา

บทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคม	สถานที่ศึกษา				t
	ส่วนกลาง		ภูมิภาค		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน	3.36	0.33	3.68	0.72	-8.172*
2. ด้านการเมืองและความมั่นคง	3.32	0.35	3.85	0.69	-13.492*
3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.20	0.39	3.83	0.65	-16.541*
4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3.29	0.38	3.99	0.63	-18.958*
รวม	3.29	0.29	3.85	0.61	-16.408*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานที่ศึกษาต่างกัน เห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

โดยภาพรวม คือ 1) ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน 2) ด้านการเมืองและความมั่นคง 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม 4) ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ 5) ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ เพิ่มเติม สามารถนำเสนอได้ดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าของข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมสู่ การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน		
1.	ควรจัดประชุมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยในจังหวัด รวมถึงกฎหมายและข้อดีข้อเสียของการเปิดเสรีอาเซียน	24
2.	ควรมีการส่งเสริมและการแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างประเทศ	20
3.	ควรมีการเผยแพร่ช่องทางการลงทุนให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล	19
4.	ควรจัดอบรมอาชีพที่สร้างความมั่นคงให้กับประชาชน มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศเพื่อความมั่นคงทางธุรกิจ	15
5.	ควรจัดให้มีเอกสารเผยแพร่ให้ความรู้ต่อประชาชนทั่วไปในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน	12
6.	ควรจัดวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจมาอบรมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป	8
7.	ควรให้ความรู้สำหรับจัดให้มีระบบในการควบคุมการค้าและการลงทุนให้เข้มงวดเพื่อเป็นการรักษาตลาดสินค้าและการลงทุนของประเทศไทย	7
8.	ควรส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางธุรกิจอย่างเสรีและมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน	7
9.	ควรจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนเพิ่มมากขึ้น	6
10.	ส่งเสริมการจัดทำวิจัยด้านการลงทุนเพิ่มขึ้นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน	4
11.	จัดอบรมและพัฒนาด้านภาษาให้กับประชาชน	3
12.	ควรส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น	2

จากตารางที่ 6 สามารถสรุปผลการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน พบว่า ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจัดประชุมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยในจังหวัด รวมถึงกฎหมายและข้อดีข้อเสียของการเปิดเสรีอาเซียน รองลงมา มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการส่งเสริมและการแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างประเทศ และเห็นว่าควรมีการเผยแพร่ช่องทางการลงทุนให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติม

2. ด้านการเมืองและความมั่นคง พบว่า ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงส่งเสริมการสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้น รองลงมา

มีข้อเสนอแนะว่าควรรณรงค์ส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่ถูกต้องเหมาะสม และเห็นว่าควรนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริงเพื่อประโยชน์อย่างแท้จริงของประชาชน

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงแสดงบทบาทในการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อจะได้เป็นสื่อให้เห็นถึงความเป็นไทย รวมถึงความเป็นอยู่ของสังคมไทย รองลงมา มีข้อเสนอแนะว่าควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนรักษาประเพณีและวัฒนธรรมของไทยให้คงอยู่ และเห็นว่าควรมีการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติและควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการขึ้นนำสังคมสู่การ

เตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้าน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่วนใหญ่มี ข้อเสนอให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดให้บริการด้าน ความรู้ด้านการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนให้กับประชาชนเพิ่มขึ้น รองลงมามีข้อเสนอแนะ ว่าควรสร้างหลักสูตรให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการ เปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประโยชน์อย่างจริงจัง และเห็นว่าควรขยายหลักสูตร ภาษากลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ใน การติดต่อสัมพันธ์ได้มากยิ่งขึ้น

5. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม พบว่า ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัย รามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมใน การเข้าร่วมประชาคมอาเซียนด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอว่าควรส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง มุ่งเน้นการศึกษาทางด้านภาษา ให้นำไปใช้ให้เกิดผล อย่างจริงจัง รองลงมามีข้อเสนอแนะว่าควรส่งเสริมให้ ประชาชนตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมต่อการเข้า ร่วมประชาคมอาเซียน และเห็นว่าควรชี้นำสังคมให้ รองรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง

สรุปและวิจารณ์ผล

การอภิปรายผลการวิจัยบทบาทของมหาวิทยาลัย รามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมใน การเข้าร่วมประชาคมอาเซียนแยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน 2) ด้านการเมือง และความมั่นคง 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 4) ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมี รายละเอียดของการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน พบว่า นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นว่า มหาวิทยาลัย รามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม ด้านเศรษฐกิจ และการลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ พบว่า บทบาทในการชี้นำมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ในด้านเศรษฐกิจและการลงทุนผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้ นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปได้เข้าถึงอย่างสะดวก จัดให้

มีการอำนวยความสะดวกในด้านข้อมูลทางเศรษฐกิจ และการลงทุนให้กับนักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้รับรู้ และจัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ที่สามารถเชื่อมโยง กับการเป็นสมาชิกเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อเตรียมความ พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น ในการให้ข้อมูลความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจและการลงทุนของประชาคมอาเซียนจะช่วยให้ นักธุรกิจและผู้ลงทุนสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบใน การตัดสินใจ สำหรับการลงทุนได้ชัดเจนเพิ่มขึ้นซึ่ง สอดคล้องกับข้อเสนอแนะบางประการในการเตรียม ความพร้อมของไทยในด้านเศรษฐกิจและการลงทุน สำหรับประเทศไทยในอาเซียนของ ธีรรัตน์ (2553) เกี่ยวกับแนวทางการรองรับผลกระทบจากการดำเนินงาน ตาม AEC Blueprint ได้แก่ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง การจัดตั้งกองทุนเพื่อการ ปรับตัวของภาคการผลิตและบริการที่ได้รับผลกระทบ จากการเปิดเสรีทางการค้า รวมถึงจัดทำกฎหมายว่า ด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อ เป็นมาตรการรองรับให้กับผู้ประกอบการในประเทศใน กรณีที่ได้รับผลกระทบจากการเป็นเสรีทางการค้า ประเด็นเหล่านี้ล้วนเป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงการเตรียม ความพร้อมและการปรับตัวสำหรับการลงทุนทางเศรษฐกิจ ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแสดงบทบาทในการเป็น ศูนย์กลางของข้อมูลให้กับภาคธุรกิจได้มีความรู้ความ เข้าใจ

ดังนั้นบทบาทที่สำคัญในฐานะของความเป็นคลัง ความรู้ให้กับสังคมของสถาบันการศึกษาที่โดยเฉพาะ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มุ่งผลิตบัณฑิตตามความ ต้องการของตลาดการจ้างงานและสอดคล้องกับสถานการณ์ ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและให้เป็นไป ตามยุทธศาสตร์หลักในข้อที่ 3 ในเรื่องของการส่งเสริม บทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน ที่จะทำ หน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการหรือนักลงทุน รวมถึงการทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัด เวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลใน ส่วนของการลงทุนให้กับประเทศไทย ซึ่งจะทำให้เกิด การลงทุนภายในประเทศได้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก รวมถึง การขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศด้วย โดยเฉพาะ การลงทุนทางตรงที่ประเทศต่าง ๆ สนใจมาลงทุนใน

ภูมิภาคอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจและการลงทุนเกิดการเจริญเติบโตและมั่นคงอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัฐยา (2542) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ต่อปริมาณการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในอาเซียน ซึ่งผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่เข้ามาในอาเซียน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในอาเซียนอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาแหล่งทรัพยากรการผลิต การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างงาน ตลอดจนการส่งเสริมการส่งออก สำหรับสาเหตุสำคัญที่ทำให้อาเซียนประสบความสำเร็จก็คือ การที่อาเซียนเป็นแหล่งปัจจัยการผลิตที่มีราคาถูก ไม่ว่าจะเป็นในด้านวัตถุดิบ หรือแรงงาน ประกอบกับการที่ทุกประเทศในอาเซียนล้วนใช้นโยบายที่ค่อนข้างเปิดเสรีต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ยิ่งส่งเสริมให้อาเซียนมีความน่าลงทุนเพิ่มขึ้นและทำให้เศรษฐกิจอาเซียนเติบโตขึ้นเช่นกันจึงต้องสร้างความเป็นปึกแผ่นที่สามารถผนึกกำลังในการรวมกลุ่มในด้านการลงทุนร่วมกันโดยเฉพาะในแง่ของโครงสร้างในการบริหารภายในประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะทำให้เกิดการลงทุนร่วมกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิमित (2552) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เห็นถึงบทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าควรจะต้องพัฒนาโครงสร้างของระบบบริหารที่เป็นอยู่ไปสู่โครงสร้างที่เป็นทางการให้มากขึ้น ดังนั้น กลุ่มประเทศอาเซียนจึงจำเป็นต้องสร้างกรอบทางเศรษฐกิจที่มีความเข้มแข็งกว่าเดิม แล้วนำมาเชื่อมโยงกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นในลักษณะของก้อนหิมะ

2. ด้านการเมืองและความมั่นคง พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม ด้านการเมืองและความมั่นคง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบทบาทในการชี้นำอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับบทบาทในการชี้นำ

มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการแสดงออกที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการประชาธิปไตย ทำหน้าที่ในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ และมีการจัดให้มีเวทีสำหรับการแสดงออกทางความคิดเห็นในทางการเมืองที่สะท้อนให้เห็นถึงความดีงามและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาที่จะให้สังคมไทยสามารถอยู่ร่วมกับสังคมอื่นได้อย่างปกติสุข ซึ่งส่วนหนึ่งต้องมาจากกฎเกณฑ์กติกาหรือข้อตกลงที่จะสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนั้นประเด็นสำคัญในการแสดงออกถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและความมั่นคงนั้นต้องมุ่งทำความเข้าใจในแง่ของกฎหมายของแต่ละประเทศ รวมถึงกฎหมายของประเทศไทยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อกันซึ่งจะทำให้เสถียรภาพในด้านของการเมืองและความมั่นคงมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงสามารถผลิตนักรัฐศาสตร์หรือด้านการเมืองการปกครองและความมั่นคงให้กับหน่วยงานโดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐในแต่ละปีเป็นจำนวนมากที่จะได้นำองค์ความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อดูแลและเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนได้มากยิ่งขึ้น

ผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทด้านการเมืองและความมั่นคงที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจโดยเฉพาะในส่วนที่เป็นบทบาทที่สำคัญซึ่งอยู่ในระดับมากนั้น ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการแสดงออกที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการประชาธิปไตย ทำหน้าที่ในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ กฎหมายและหลักการปกครองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเทศสมาชิกนั้นจึงควรปรับปรุงให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในส่วนของกฎหมายปกครอง กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมถึงกฎหมายอาญา ที่จะต้องกลับมาทบทวนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเมื่อมีการกระทำความผิดระหว่างประเทศเกิดขึ้น ดังนั้นกฎหมายจึงต้องมีความทันสมัยอันเป็นบทบาทที่

สำคัญของสถาบันการศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านกฎหมาย ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงถือว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาหลักที่มีความเข้มแข็งด้านการสอนกฎหมาย จึงควรแสดงบทบาทในการนำเพื่อการพัฒนากฎหมายให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันเพราะมีผลต่อความร่วมมือระหว่างประเทศในอนาคตอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ (2550) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาของประเทศไทย ศึกษาเฉพาะสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 มีหลายมาตราที่ไม่สอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน (Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Treaty of ASEAN-MLAT ASEAN) อันจะมีผลทำให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน

นอกจากในแง่ของกฎหมายแล้วความมั่นคงยังรวมถึงสิทธิความเป็นมนุษย์ที่จะต้องได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งต้องอาศัยกลไกทางด้านกฎหมายที่จะเป็นหลักประกันความคุ้มครองเพื่อให้เกิดความมั่นคงระหว่างกันของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นริสา (2545) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่องกลไกการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียน ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงการจัดตั้งกลไกการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียนที่เหมาะสม ควรจะแบ่งเป็นกลไกทางด้านกฎหมายและกลไกทางด้านสถาบัน โดย 1) กลไกทางด้านกฎหมาย อาเซียนควรจะจัดทำหรือรับรองตราสารสิทธิมนุษยชนสำหรับการคุ้มครองสิทธิ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หรืออาจจัดทำตราสารสิทธิมนุษยชนทั่วไปที่ครอบคลุมสิทธิมนุษยชน คือ สิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมไว้ด้วยกัน โดยสิทธินั้น ๆ ควรจะเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศได้รับรองไว้แล้วโดยกฎหมายภายในเหมือนกัน หรือที่เรียกว่าเป็นจุดร่วมกันของแต่ละประเทศสมาชิก เช่น สิทธิหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญของแต่ละ

ประเทศซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน เป็นต้น แล้วจึงเพิ่มเติมสิทธิอื่น ๆ เข้าไปภายหลัง 2) กลไกทางด้านสถาบัน ควรเป็นสถาบันระดับรัฐบาลที่มีหน้าที่ใน “การส่งเสริม” ให้เกิดความรู้ความเข้าใจก่อนเป็นอันดับแรก โดยอาจจะก่อตั้งสถาบันที่มีลักษณะเป็น “กึ่งตุลาการ” มีอำนาจในการพิจารณาส่งเสริมสิทธิมนุษยชนหรือมีอำนาจในการตัดสินคำร้องเรียนด้วยพร้อมกัน เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอาเซียนมีหน้าที่ในการปกป้องความเป็นสมาชิกให้ได้รับความเป็นธรรม ทำหน้าที่เป็น “ตุลาการ” ที่สามารถรับคำร้องเรียนซึ่งอาจกำหนดเฉพาะให้รัฐสมาชิกหรือองค์กรของอาเซียนเป็นผู้ร้องเรียนแล้วขยายขอบเขตให้เอกชนเป็นผู้ร้องเรียนได้ในภายหลัง ซึ่งประเด็นเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในทางการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคอาเซียน

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคม ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทในการชี้นำมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการสอดแทรกคุณค่าในทางสังคมและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม ได้ทำหน้าที่ในการชี้นำสังคมเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน การให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมหรือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคมและการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชาติถือเป็นบทบาทที่สำคัญของสถาบันการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจหลักในการบริหารและการจัดการสถานศึกษาที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักในส่วนของสังคมและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังนี้ 1) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา

การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และ 2) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

การสร้างวัฒนธรรมตระหนักรู้ในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมเป็นการแสดงออกถึงบทบาทด้านการอนุรักษ์และการสืบสานให้วัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมคงอยู่กับสังคมไทย และเผยแพร่สู่ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจากผลการศึกษาด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้นเป็นบทบาทที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยเฉพาะประเด็นการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ มีการสอดแทรกคุณค่าในทางสังคมและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและบุคลากรทั่วไปได้เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม อันเป็นค่านิยมที่ดีและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สถาบันอุดมศึกษาต้องเร่งส่งเสริมให้มีการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุมศักดิ์ และอ้อมใจ (2549) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัฒนธรรม และค่านิยมของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการส่งเสริมวัฒนธรรมและค่านิยมมีสี่ด้านคือ ด้านการจัดหลักสูตรและการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์และนักศึกษาเห็นด้วยว่าสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติทั้งโดย ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการจัดหลักสูตรและการสอนอยู่ใน ระดับมาก 2) การส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสหธรรม ด้านเนติธรรม ด้านคติธรรม และด้านวัตถุประสงค์ ทำให้ นักศึกษาเกิดคุณค่าทางวัฒนธรรมทั้งโดย ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านวัตถุประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง และ 3) การส่งเสริมค่านิยมประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ค่านิยมเกี่ยวกับชาติ ค่านิยมเกี่ยวกับสังคม และค่านิยมเกี่ยวกับตนเอง ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของการเสริมสร้างและรักษาวัฒนธรรมและวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงเป็นเอกลักษณ์ของชาติและของภูมิภาคอาเซียน จึงได้จัดตั้งหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงคือสถาบันศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในแต่ละปีจะมีการจัดกิจกรรมที่เป็นการแสดงออกถึงการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้วย อันเป็นบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของศิลปและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในการชี้นำสังคมด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบทบาทในการชี้นำอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับบทบาทในการชี้นำมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กระตุ้นให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการเพิ่มขีดความสามารถให้สูงขึ้นเพื่อรองรับการแข่งขันกับประเทศ

ในภูมิภาคอาเซียนได้ ได้ทำหน้าที่ในการขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับพลเมืองในการเข้าถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ และมีการพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับพลเมืองที่จะสามารถแข่งขันกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน ดังนั้น ในการกระตุ้นให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการเพิ่มขีดความสามารถให้สูงขึ้นซึ่งก็คือการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการเข้าสู่การประกอบอาชีพและการทำงานบนพื้นฐานของความหลากหลายหรือการทำงานข้ามวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาสกรและคณะ (2556) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องสมรรถนะด้านการประกอบอาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทยสู่ประชาคมอาเซียน ผลวิจัยพบว่า 1) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เห็นด้วยกับสมรรถนะในการประกอบอาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทยสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ ทักษะด้านความรับผิดชอบ ทักษะด้านองค์ความรู้ตามศาสตร์สาขาวิชา ทักษะทางด้านสังคม ทักษะด้านการปฏิบัติงาน ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร 2) ผลการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะในการประกอบอาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เห็นด้วยกับปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะในการประกอบอาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทยสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านการเมือง

สมรรถนะในการประกอบอาชีพจึงเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาถึงความสำเร็จขององค์กรในทุกองค์กรและทุกระดับตำแหน่ง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเพิ่มขีดความสามารถให้กับปฏิบัติงานของ

ทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นโดยเฉพาะสมรรถนะหลักถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร จึงได้มีความพยายามพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะหลักตามที่ต้องการ ต้องการ เพราะสมรรถนะหลักมีความสำคัญอย่างมากต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสิฐวิทย์ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรระดับหัวหน้างานและผู้บริหารระดับกลางของกิจการมัลติสติกส์ด้านคลังสินค้าในเขตท่าเรือแหลมฉบังเพื่อรองรับการแข่งขันในการเปิดการค้าเสรีอาเซียน กรณีศึกษาบริษัทโลจิสติกส์แห่งหนึ่ง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลัก 4 ด้าน คือ จิตสำนึกในการให้บริการ การมุ่งเน้นความสำเร็จ การทำงานเป็นทีม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด และสมรรถนะในสายงาน 5 ด้าน คือ ความรู้ในด้านการจัดการคลังสินค้า การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น ความรับผิดชอบในงาน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด และการมอบหมายงาน การบริหารจัดการงาน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมในการเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง ซึ่งในการเตรียมความพร้อมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น บทบาทที่สำคัญของสถาบันการศึกษาจึงต้องสร้างความตระหนักในการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาและประชาชนได้ปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรถวรรณ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากในด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ และได้เสนอแนะใน

การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคตจะได้มีความพร้อมรับทั้งที่เป็นผลดีและเป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษายังเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมให้กับบัณฑิตในการเข้าสู่อาชีพ ซึ่งจากผลการศึกษาศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในส่วนของภาคการศึกษาคุณภาพในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับพลเมืองที่จะสามารถแข่งขันกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนนั้นอยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งในการเข้าสู่อาชีพให้กับพลเมืองให้มีความพร้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุบิน (2554) ซึ่งได้จัดทำวิจัยเรื่องความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยผลการวิจัยพบว่า อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวังมี 16 สาขาอาชีพ ส่วนคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวังมีจำนวน 3 ด้าน 26 คุณลักษณะ ได้แก่ (1) ด้านบุคลิกพิสัย จำนวน 12 คุณลักษณะ (2) ด้านจิตพิสัย จำนวน 8 คุณลักษณะ และ (3) ด้านทักษะพิสัย จำนวน 6 คุณลักษณะ ในส่วนของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตมี 3 ด้าน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นด้านอาชีพ (2) ความต้องการจำเป็นด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และ (3) ความต้องการจำเป็นด้านคุณลักษณะของบัณฑิต

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติตามบทบาทของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการชี้นำสังคมสู่การเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกโดยมีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจและการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคได้อย่างมั่นคงและเข้มแข็ง

2. ด้านการเมืองและความมั่นคง พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรเร่งดำเนินการส่งเสริมการสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้น รองลงมามีข้อเสนอแนะว่าควรรณรงค์ส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่ถูกต้องเหมาะสม และเห็นว่าควรนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริงเพื่อประโยชน์อย่างแท้จริงของประชาชน

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนเพื่อให้เกิดการรับรู้และมีความเข้าใจถึงวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ โดยแสดงบทบาทในการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อจะได้เป็นสื่อให้เห็นถึงความเป็นไทย รวมถึงความเป็นอยู่ของสังคมไทย

4. ด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจัดให้มีการอบรมและให้ความรู้ในด้านทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับบุคลากรของประเทศในการเข้าสู่ตำแหน่งงาน และควรจัดหลักสูตรพิเศษตามความต้องการขององค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรที่จะสร้างการยอมรับในการจ้างงานในอนาคต และควรสร้างหลักสูตรให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างจริงจัง และเห็นว่าควรขยายหลักสูตรภาษากลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการติดต่อสัมพันธ์ได้มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาที่ให้การส่งเสริมและสนับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์การตรวจสอบเครื่องมือทำให้เครื่องมือมีคุณภาพและน่าเชื่อถือมากขึ้น ขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาโดยมีท่านคณบดีคณบดีพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รองศาสตราจารย์ ดร.โฆษิต อินทวงศ์ และรองคณบดีฯ ทุก ๆ ท่านที่เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคนที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้ความร่วมมือในการเสนอแนะเพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคุณภาพสูงขึ้น พร้อมทั้งได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำหน้าที่ในการชี้นำสังคมสำหรับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนให้กับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อไป คุณความดีอันพึงเกิดจากงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณบิดามารดาและพระคุณครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัยด้วยความเมตตาเสมอมา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

เกรียงศักดิ์ โปยมรัตน์. 2550. ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาของประเทศไทย ศึกษาเฉพาะสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน. ปรินซ์ตามหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา และ อ้อมใจ วงษ์มณฑา. 2549. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง เพื่อการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA). วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 12 (4): 561-576

เป็รื่อง กิจรัตน์ภร. 2555. การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2556. จาก www.lib.hcu.ac.th/asean/QuickReferenceGuide.pdf.

พิสิฏฐ์ กิจวัฒนาถาวร. 2555. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรระดับหัวหน้างานและผู้บริหารระดับกลางของกิจกรรมโลจิสติกส์ด้านคลังสินค้าในเขตท่าเรือแหลมฉบังเพื่อรองรับการแข่งขันในการเปิดการค้าเสรีอาเซียน กรณีศึกษาบริษัทโลจิสติกส์แห่งหนึ่ง. ปรินซ์ตามหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรชูลี อาชาวอรุณ. 2543. แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา : รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. 2553. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของประเทศไทย. วารสาร มจร. วิชาการ. 14(27): 47-64.

นริสา วุฒิปัญญาเลิศ. 2545. กลไกการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียน. ปรินซ์ตามหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นัฐยา ยวงโย. 2542. การศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ต่อปริมาณการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในอาเซียน. ปรินทิวิต. ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิมิต ลิ้มรัตน์. 2552. บทบาทของอาเซียนต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประชาคมเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียง. ปรินทิวิตตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภาสกร เรืองวานิช วันชัย ปานจันทร์ และ ปรัชญา ชุ่มนาเสียว. 2556. สมรรถนะด้านการประกอบอาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทยสู่ประชาคมอาเซียน. คณะพัฒนาศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. AEC: ประชาคมอาเซียนกับตัวชี้วัดความสำเร็จ. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2556. จาก http://tdri.or.th/tdriinsight/asean_measures.
- สุบิน บุระรัช. 2554. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานประเมินความต้องการจำเป็น. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13(2), 11-17.
- อรรพรรณ สีลวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. ปรินทิวิตตามหลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Guilford, J.P. and Fruchter, B. 1978. *Foundamental Statistics in Psychology and Education*. 6th ed, Singapore : McGraw Hill.
- Mehrens and Lehmann. 1991. *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. 4th ed. Holt, Rinehart and Winston, New York.
- Yamane, T., 1960. *Statistics: An Introductory Analysis*. Singapore: Harper International Edition.